

Νεοελληνική εσοδεία

Δύο από τις πιο καταξιωμένες φωνές του σύγχρονου συγγραφικού χώρου, με δύο μικρά σε όγκο αλλά με έντονο γλωσσικό χαρακτήρα έργα, και ένας πρωτοεμφανιζόμενος συγγραφέας με ένα μυθιστόρημα για τη μετάβαση στην ενηλικίωση

Τα ζύγια του προσώπου

«Διάφορα κορίτσια περπατούσαν αγέρωχα, προσβλητικά. Ήταν αξιοθαύμαστο το πώς τόνιζαν με το ντύσιμό τους τα φυσικά χαρίσματά τους. Και οι πιο ελκυστικές όμως ήξεραν ότι ο πόθος του άντρα κρατάει λίγο. Ας στάθιζαν, ας μεριμνούσαν εξ αυτού του λόγου για το σώμα τους, στην αγάπη τις οδηγούσαν τα βήματά τους. Και προσπαθούσαν κυρίως με τα χαρίσματα των προσώπων τους να κάνουν τον πόθο πιο υποκειμενικό, πιο προσωπικό και μόνιμο...». Με αυτό το απόσπασμα από το διήγημα με «Μαί πέρσοναϊ γουόρ» δίνεται το στίγμα για το ύφος και τον χαρακτήρα των είκοσι πέντε σύντομων διηγημάτων της συλλογής του Σωτήρη Δημητρίου, ο οποίος, με κάθε ένα από αυτά, καταφέρνει να διεγείρει ένα πλήθος συναισθημάτων του αναγνώστη - από τρυφερότητα και νοσταλγία, μέχρι γέλιο, αμηχανία και ντροπή, σε ιστορίες που διαγράφουν έναν πολύ σύντομο αλλά πλήρη κύκλο αφηγηματικών ευρημάτων και συναισθημάτων. Με έντονα σκωπτική και καυστική γραφή, η οποία ενίοτε κεντρίζει σε δεύτερη ανάγνωση τις πιο σκοτεινές σκέψεις του αναγνώστη, ο Δημητρίου αποδεικνύει τη σημασία της φαντασίας, ως βασικού όπλου του συγγραφέα. Ιστορίες για την αφοσίωση, την απώλεια, το θάνατο, την ασφυκτική και καταναγκαστική αγάπη, με αναφορές ταξιδιωτικές, σκατολογικές, ευφάνταστους ή και περιπαικτικούς τίτλους αλλιά και χαρακτήρες, γλωσσικούς ιδιωματούχους της Ηλείου (τόπου καταγωγής του συγγραφέα) και αναφορές στην ψυχική ασθένεια, την προσφυγιά, το ρατσισμό, με μια απανταχού παρούσα εμμονή.

Info: «Τα ζύγια του προσώπου» του Σωτήρη Δημητρίου, εκδόσεις Πατάκη

Πού 'ναι τα φτερά;

Ένα από τα πρώτα συγγραφικά πονήματα της πολυγραφώτατης Μάρως Δούκα, που επανεκδίδεται τριάντα πέντε σχεδόν χρόνια μετά την πρώτη του κυκλοφορία. Μια σύντομη νουβέλα για το οδυνηρό αλλιά και συναρπαστικό πέρασμα από την παιδική αυτάρκεια στην ενηλικίωση και τη σκληρή συνειδητοποίηση των πραγμάτων και του κόσμου, όπως καταγράφεται μέσα από το αεικίνητο βλέμμα και τις περιηληνήσεις ενός κοριτσιού που μεγαλώνει σε μια επαρχιακή πόλη της Κρήτης τη δεκαετία του '50. Το «Πού 'ναι τα φτερά;» θα μπορούσε να είναι μια αυτοβιογραφική νουβέλα, όπως αναφέρει και το σημείωμα του εκδότη, μέσα από την οποία η Μάρω Δούκα επιστρέφει στον τόπο καταγωγής της και στην παιδική της ηλικία, αφηγούμενη σε πρώτο πρόσωπο, μέσα από τα μάτια του κοριτσιού και τις ιδιοτροπίες της τοπικής γλώσσας την καθημερινότητα σε ένα μικρό μέρος, όπου η φτώχεια και η αγραμματοσύνη απλώνουν τη σκιά τους μόνιμα πάνω από τις ζωές των ανθρώπων. Η μικρή ηρωίδα επιμύζεται από νωρίς τα βάρη της οικογένειας λόγω της ασθένειας της μητέρας της, με μόνη της διέξοδο τη μόνιμη ονειροπόληση, αλλιά και την επιρροή μιας ευκατάστατης θείας, που την στέλνει σε ένα «καλό σχολείο» για πλούσιους μαθητές. Εκεί όμως, νιώθει ακόμη πιο φτωχή, ψάχνοντας μάταια τα φτερά για να δραπετεύσει: «...Εσκάσαν στα γέλια και με κορόιδεψαν. Τότε κατάλαβα ότι η φτώχεια δεν κρύβεται...».

Info: «Πού 'ναι τα φτερά;» της Μάρως Δούκα εκδόσεις Πατάκη

Το χιόνι του καλοκαιριού

Την ελληνική επαρχία και την αφήγηση μέσα από τα μάτια ενός παιδιού που συνειδητοποιεί το (πρώτο) πέρασμά του στην ενήλικη ζωή, επιλέγει και ο πρωτοεμφανιζόμενος στο μυθιστόρημα συγγραφέας Νίκος Α. Μάντης. Τοποθετώντας την ιστορία στη δεκαετία του '80, με αυτοβιογραφικές και αυτός πιθανόν αναφορές, περιγράφει μέσα από την ιστορία του οκτάχρονου Λεωνίδα πώς νιώθει ένα παιδί όταν τα πρόσωπα της οικογένειάς του μετατρέπονται ξαφνικά σε ξένους, αναγκάζοντάς τον να συμβιώσει με τους μεγαλύτερους φόβους του. Η ιστορία ξεκινάει το καλοκαίρι του 1983, όταν ο μικρός Λεωνίδας ζει σε ένα χωριό της Πελοποννήσου περιμένοντας την επιστροφή της μητέρας του, που ρεϊπεί ανεξήγητα από καιρό. Όταν εκείνη αναπάντεχα επιστρέφει, την ημέρα των γενεθλίων του, εκείνος δεν την αναγνωρίζει. Δεν έχει αλλιάξει μόνο η συμπεριφορά της αλλιά και η όψη της. Η καχυποψία του για αυτήν επιτείνεται και από την ξαφνική εμφάνιση ενός αινιγματικού επισκέπτη: ενός παράξενου και απειλητικού άντρα, που παρακολουθεί τους πάντες και φαίνεται να κρύβει μεγάλα μυστικά. Ο Νίκος Α. Μάντης, που έχει θητεύσει στο διήγημα αλλιά και στη μετάφραση ξένης λογοτεχνίας, στο πρώτο του μυθιστόρημα παραθέτει μια ιστορία για τη μνήμη, την αγάπη και την προδοσία, μέσα από τα μάτια του χτες και του σήμερα, με το βάρος των επιλογών της τρυφερής ηλικίας, τη σκληρότητα της ενηλικίωσης και την εξιλέωση που πάντοτε αργεί.

Info: «Το χιόνι του καλοκαιριού» του Νίκου Α. Μάντη εκδόσεις Καστανιώτη